

LEOPOLD, CARL GUSTAF AF

Bref, till den store och märkvärdige författaren Th-- hvilken, efter at hafva gjordt sin lagstiftning i vitterheten, gick och gjorde sitt nödvändiga i financerne. =Anon.= Stockholm, tryckt hos Johan A

1792

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

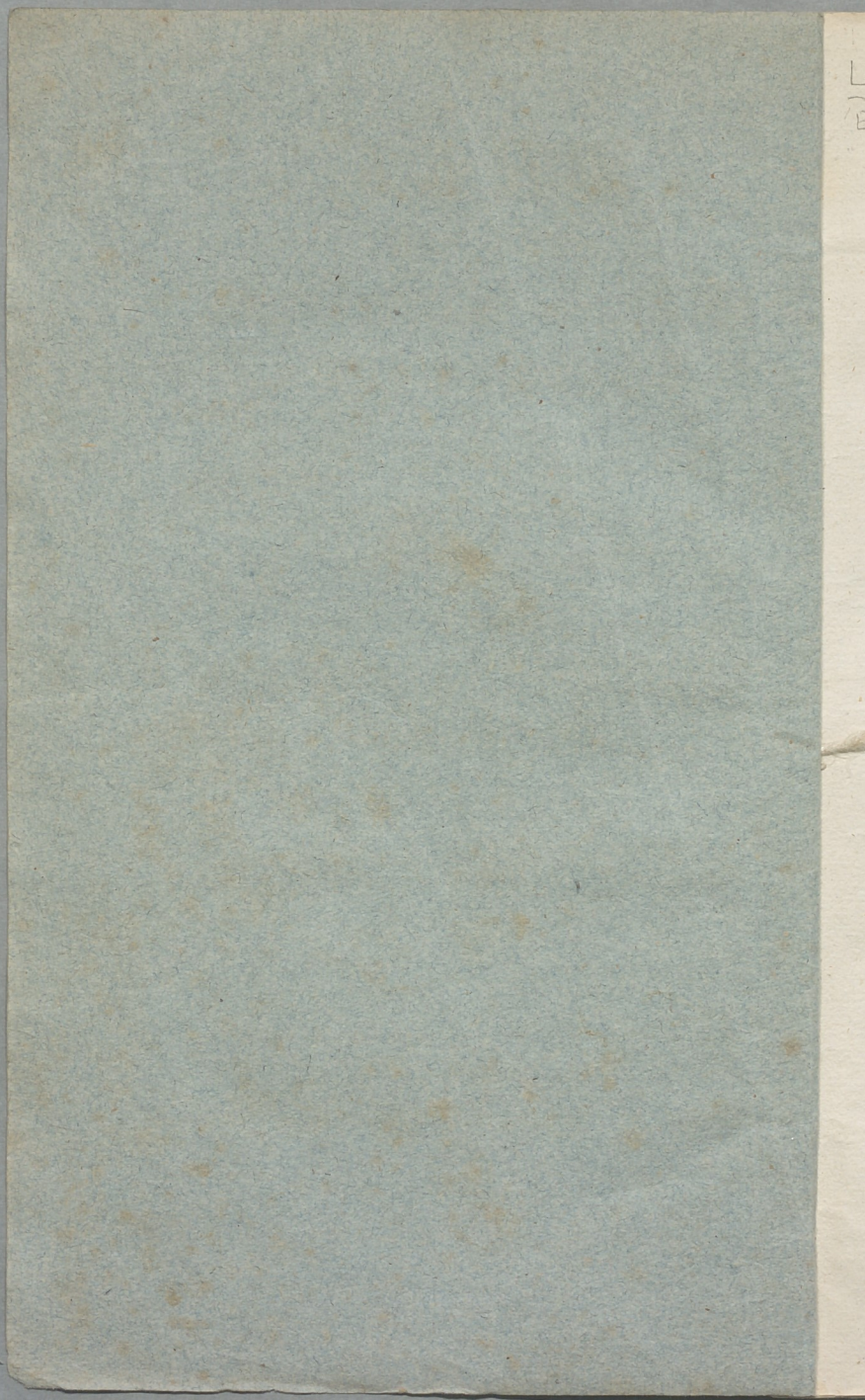
LEOPOLD, C. G. of

Ex A.

Part from
Album
No. 1

1792

Stilwell 1792

Leopold, C.G.
ExA

Sv. Saml.
Polit. ekon.
Allm.
(Br)
1792
1700-1829

BREF,

TILL DEN
STORE OCH MÅRKVÅRDIGE
FÖRFATTAREN

T H H = = = [Thorild]

H V I L K E N,

Efter at hafva gjordt

S i n

LAGSTIFTNING *i Vitterbeten,*

Gick och gjorde

S i t t

NÖDVÅNDIGA *i Financerne.*

STOCKHOLM,

Tryckt hos JOHAN A. CARLBOHM, 1792.

BRITISH

THE PEN

STREET AND MANUFACTURE

FOR THE YEAR

1841

BY

THE EDITOR

OF

THE BRITISH PEN

AND MANUFACTURE

1841

BY THE EDITOR

STOCKHOLM

Printed by J. G. G. G. G.

fet på en skrift om tvenne ark) icke allenast göra fyra, utan kunna till och med göra tolf; Ett drag af Finance-Snille, hvarigenom jag, till en början, det är sant, icke befann mig rikare.

Men huru stor blef ej deremot min glädje, då jag vid öppnandet af Er skrift såg dessa vigtiga titlar: — *Handel, Credit, Financer*, och alla dessa rader tryckta med stora Boksläfver, hvilka som man vet, alltid bevisa method och grundlighet. O hvilken man! hvilken man! ropade jag i min förundran, som visar oss andra svagsynte dödliga: *Det Enda Nödvändiga*; och visar oss det, med hela tydligheten af tryckeriets största Styelar!

Det har blifvit mig klart som ljuset af Ert arbete M. H. at alt gäller hvad man derföre måste betala; — at alt faller till det bästa pris hvarföre det kan köpas: — At köpmannen tar hvad han kan få, hvarför utan han vore en narr, och förlorar hvad han måste förlora, hvilket man knapt skulle föreställa sig. Med denna stora uplysning ser jag redan dagar i våra Financers uphjälpande.

Det

Det är sant at dessa Slutfatfer: — En Narr i Holland betalte i förra Seculo en tunna guld, för en blomma (M. H. en så stor narr fanns ej i förra Seculo hvarken i Holland eller Sverige) — ergo *har köpmannen ingen annan förbindelse än at taga alt hvad han kan få*: — En uslig husfader har för sig, och sina barn behof af en half tunna råg: ergo *har köpmannen lika stort behof af tre gångor varans rätta värde, vanlig vinst oberäknad*: — det är sant at denna Logica M. H. (för at glömma det Moraliska af saken) hvarken är Wolfs eller Baumgartens, och at man ej är galen, som Ni påstår, för det at man något litet stufar dervid.

Det är dernäst sant at, de som ensamt profitera på en olycklig conjunctur, äro merendels de samma penningevinglare som den til, *stor del* både förordfakat och underhålla. En sådan sitter någon gång på sitt Contoir, och befäller med et drag af sin penna *den allmenna nöden för i dag*, at förehålla sig til den *Allmenna nöden för i går*, som 2 till 1;

hvilket i fall det är en *Rätt*, visserligen icke kan vara en annan än Varg- eller Hók-Rätten.

Nu är det väl bekant nog, at den som betjenar sig af en Allmen olycka för at öfver alt skick och höfva rikta sig sjelf, hittills icke hållits för så alldeles berömvärd och vederlig: Att en spannmålsägare, till exempel, som vid tillfälle af hungersnöd orimeligen stegrar sin vara öfver förhållandet af en skälig vinst, varit öfver alt ansedd för en blodfugare i Samhället; Men jag ser att man haft stor orätt deri, emedan *alt med rättviså galler, hvad man derföre måste betala*, och at det är blott afundsjukan öfver Säljarens *stora förstånd*, som verkat dessa obilliga klagomål.

Ytterligare hade jag trodt at här icke voro så mycket frågan om den Moraliska rättigheten at höja varu-prisen och Agioteringen, som icke mer att utreda, huru vida denna allmenna stegring icke vida öfverkrider det förhållande den Logiquement borde hafva till våra Credit-Sedlars ringare värde. Mig har syntts som denna senare frågan vore verkeligen den *enda nödvändiga* at afgöra, för
at

at derefter finna ett botemedel emot det on-
da, antingen, i fall möjligt vore, genom cre-
dit-myntets förbättrande i denna afgjorda pro-
portion; eller genom förhindrande (i fall fått
dertil kunde uttänkas) af en öfver allt mått
drifven stegring. I min enfalldighet har jag
trodt detta vara Status *Quæstionis*. Men jag
fer af Er Bok M. H. at jag bedragit mig,
och at en sådan proportion icke lærer förtje-
na at sökas — efter Ni ej vårdat ens kasta en
blick på Ert ämne från denna sida.

Ni undervisar oss deremot med Er van-
liga grundelighet, at vårt Riks-Gälds mynt
verkeligen är at anse såsom *Regeringens Cre-
dit-Sedlar*; — hvaraf ni sedan längre fram drar
den fina slutsats, at en sådan Sedel är: *Inne-
hafvarens fordran på Regeringen*; — och än
längre fram den ej mindre djuptänkt: at en
sådan fordran i sitt värde *stiger och faller alt
efter omständigheterna*. Ni förklarar denna
förunderliga sak ganska tydligen genom Eng-
lands Öde. Ingen ting i fanning är lustiga-
re än de Engelska Finance-Operationerna,
sedda med Ert öga. Huru den Ministern

likväl hittar på at bedraga folket! Huru väl ni afinålar intil själen och tankan hos den gemena Skälmen han dertil brukar! Man kan näppeligen tala derom med den kännedom som Ni, utan at hafva varit i England, intime bekant, antingen med den ena eller den andra. Ja M. H. ni beskriver en storskrytande bedragare, med all den fullkomlighet, som om Ni hade bodt i hans hjerta.

Stark af detta exempel, beviser ni derefter med största trolighet, at all *Credit* grundas på *säkerhet*; — hvaraf Ni änteligen leder den stora följd at det *Enda Nödvändiga* i våra Financer, det som skulle för alltid upphjelpa dem, och återgifva Landet sin välmåga, vore: — Financernas uppenbart goda tillstånd; det vill säga Stats-Cassans uppenbara rikedom, och den deraf följande *Vissheten* at genast få våra Riks-Gälds-Sedlar med full valuta inlöste och betalte. Ni har således funnit, genom en mycket djup uträkning, at det är detta, blott *detta Enda*, som behöfves för at häfva alla svårigheter och fätta våra allmänna saker på den bästa fot i världen.

I san,

I fanning tyckes ingenting vara Naturligare. Man behöfver blott skaffa få mycket Silfver som fordras för at rikeligen uppfylla alla Statens behofver och i fynnerhet för at straxt realisera Credit-myntet. Kan ni nu äfven göra det, M. H., så slutar ni på et ganska grundeligt sätt Er Afhandling om Financerne. Intil dess, måste man väl se til, huru man med den trygghet Riksfens Ständers borgen gifver, kan få godt sig göras låter, stadga myntet til et någorlunda säkert värde och förhållande.

Om alla Scribenter M. H. skrefvo med Er method och vishet, så skulle man vist, i hvad ämne som hälst, få alt ganska väl utredt, så när som hufvudsaken. Och den enfaldigaste, den mäst okunnige skulle hafva det nöjet at se sina triviala och jollrande halfbegrep, under ståtliga tittlar, upstälde i det mäst trottsande Systemet.

Jag har i förslag at öfverföra Er method i Financerne; till en Afhandling angående våra *Afbrända Städer* och deras återupbyg-

gande. Jag tänker i anseende till dem, visa det *enda Nödvändiga, satt i den klaraste dag, genom Lisabons öde*; hvilket om det ej blifvit åter-uppbyggdt efter den stora jordbäfningen 1755, ännu i denna stund hade varit en stenhop. Jag ämnar begynna med *Naturen af all Byggnad*, som är den, att vara mer eller mindre kostsam. Hvaraf jag drar de slutföljder: att 1:o *Ju mer man bygger ju mer penningar fordras* dertill; och 2:o, at *ju mindre penningar man har, ju mindre kan man afven bygga*. Härpå ämnar jag, i ett Nytt Capitel, bevisa med den tydligaste skarpsinnighet, at dessa penningar, när man ej äger dem sjelf, kunna blott fås på två sätt; antingen till *Skänks*, eller till *Låns*. Och at som det förra fällan händer; fins ej annat medel än at *låna*. Men grunden till alt Lån är *Säkerhet*. Säkerheten består i *Vissheten* at få igen det man lånar ut. Denna visshet när den ligger i hus eller ägendorar kallas *Intekning*: Men en Intekning hvad är den i sig sjelf *vård*? *Alt*; så länge hufet

1:o finnes, 2:o står kvar ofskadadt. Den förminskas åter, i samma mån som hufvet; antingen 1:o ej ännu är till; eller, 2:o brinner, 3:o rasar genom jordbävning, 4:o skadas genom vattenflod, 5:o förfaller genom ålder eller misshärdnad. Men som nu hos en Långifvare förtroendet till en sådan Intekning icke låter befalla sig: hvad är det således som kan afhjelpa hans ovisshet? Ingen ting annat, än *Vissheten*. Han måste kunna se skenbarligen, det goda tillståndet af Låntagarens affärer, och hållt at denne, (som lånar at bygga för) har contanter deponerade, hvaraf, när så påfordras, han kan godtgöra lånet. Den stora Principen, eller *det enda Nödvändiga* för at hastigt anskaffa Capitaler till Afbrända Städers återupbyggande, är således hvars och ens Inbyggares tillräckliga förmögenhet, och den Afbrända Stadens kända säkra tillgångar i Contanter. — Men dessa, säger ni, hafva ju till en stor del just försvunnit genom branden? Det är ju förutsatt at de i närvarande belägenhet äro svage, samt fordra Credit och tid för at återställas? Om de funnos, så existerade ju
inga

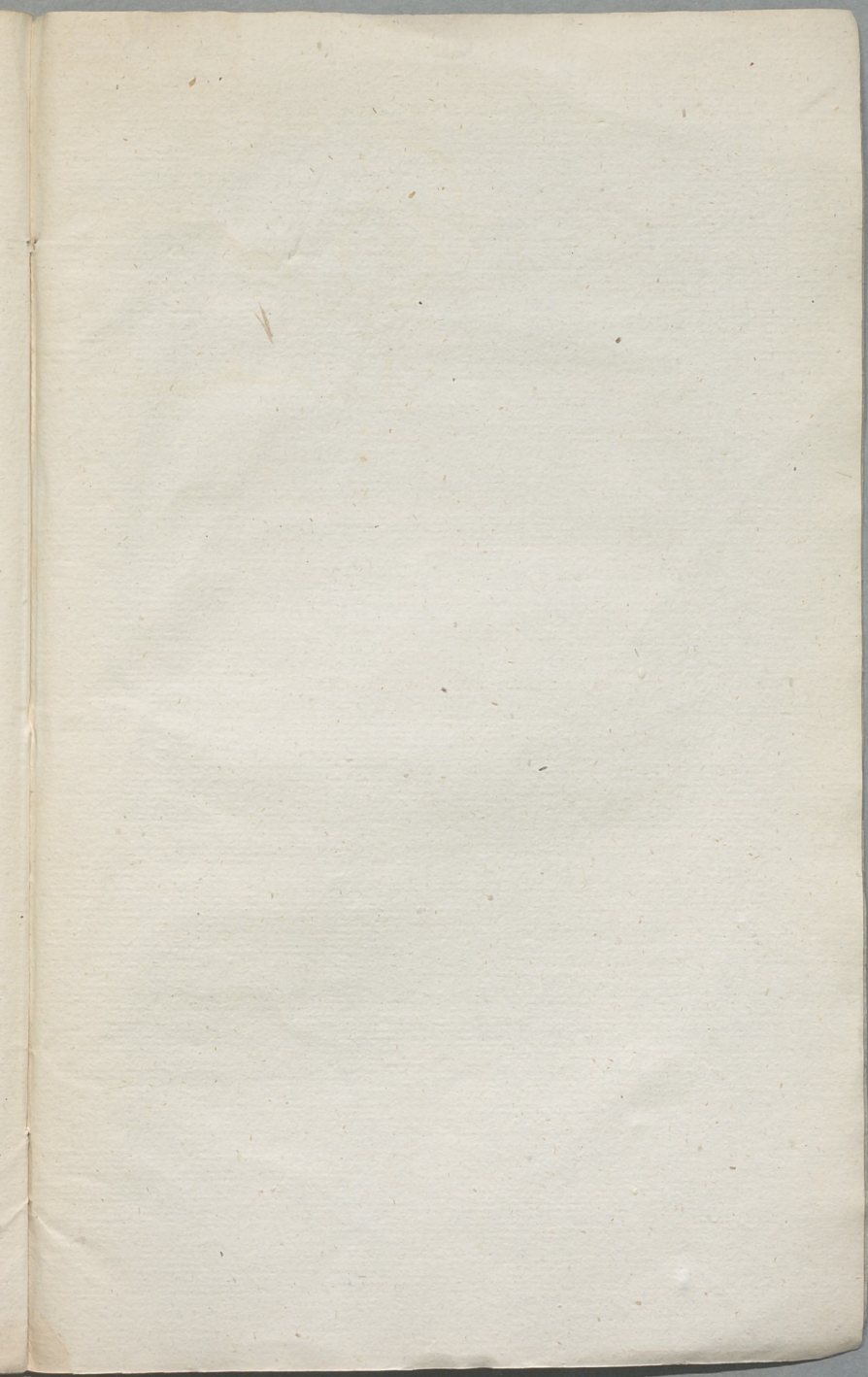
inga svårigheter? — I det fallet, det är sant, affladnar väl återbyggnaden: Carlscrona och Jönköping förblifva tills vidare i deras aska;—men, tillstå åtminstone at Principen är sann, ren, uplyfande och grundad på sakernes rätta natur. Jag hoppas at genom upptäckandet deraf, tjena Konung och Fädernesland; eller åtminstone göra mig till en ganska märkvärdig man ibland det slags folket, som stirra med ögonen, lägga till örat, fälla begge händerne, och öppna munnen ganska vidsträkt för at admirera det grundeliga man fåger dem,

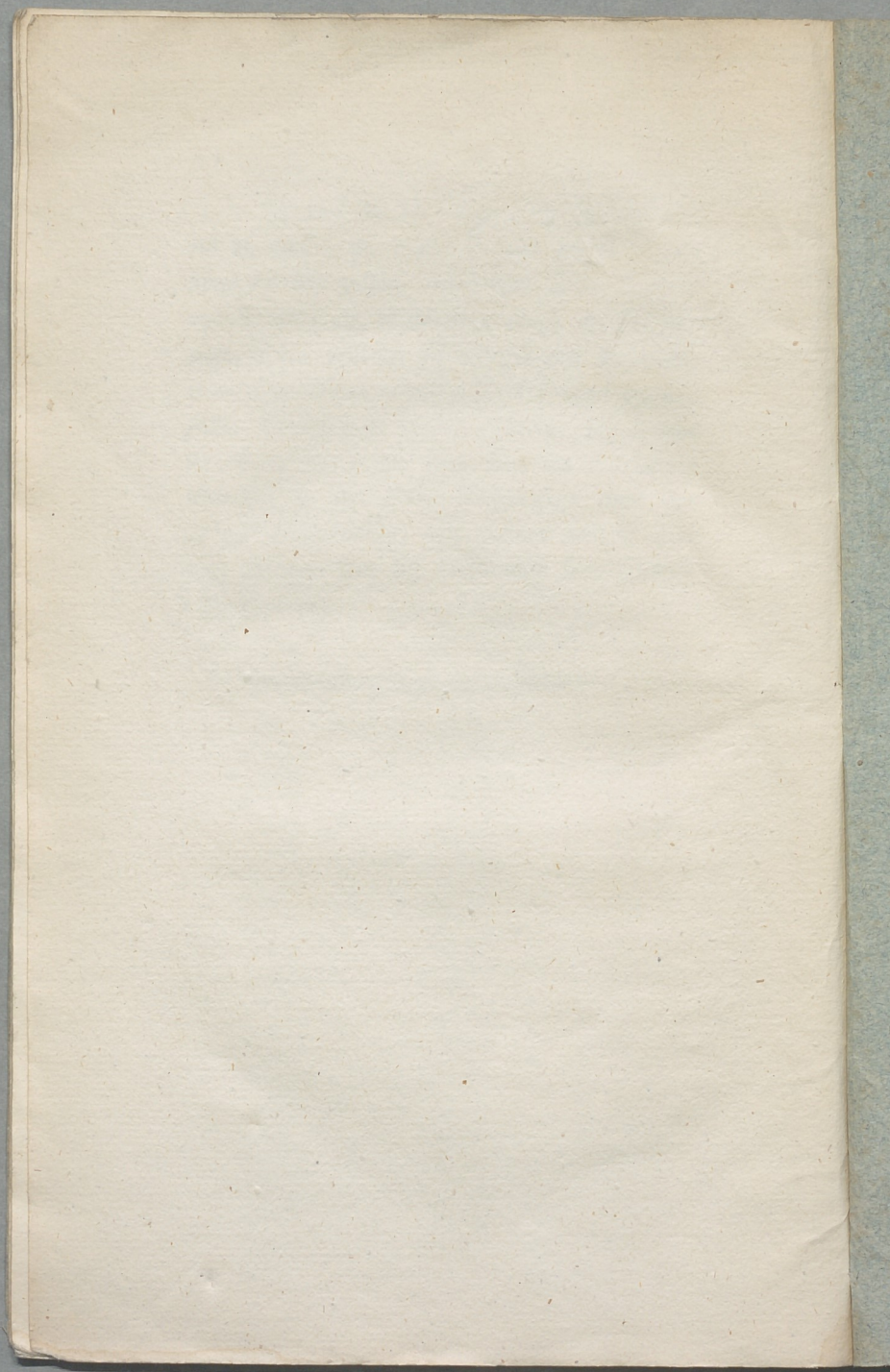
P. S. Ni begär ganska mycket, Min Herre, för Säkerheten af Publika Credit-Sedlar, då ni fordrar uttryckeligen, at i det Landet, hvarken en Enda har Magten; eller at Parlamentens pluralitet skall kunna kópas; eller at ibland *Ständer* ett Lyckligt parti möjligen skall kunna taga öfvervigten; eller at krig, vådor och förluster på ett eller annat sätt kunna inträffa; eller at yppighet och förderf i Seder skall kunna födas; eller
at

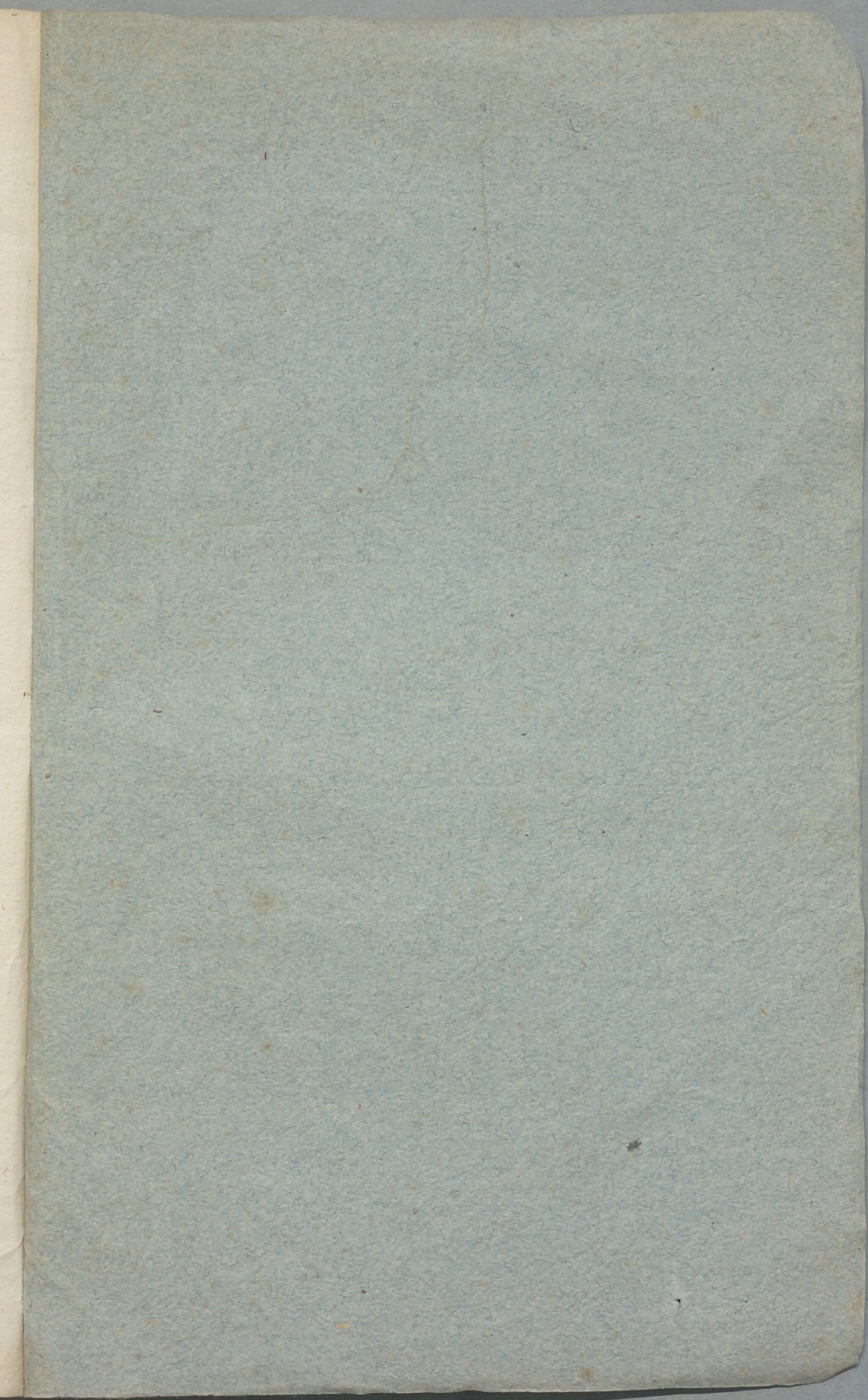
at Resningar, upror, bedragare i Religion, i politik, i Financer skola kunna upkomma. Hvarföre tillägger ni ej i Er fordran, at i alla Skogar i det Landet, måste växa på träden, äpplen af guld, och blad af goda rigtiga Bancò-Sedlar? Eller at detta lyckliga Land, likasam *Eldorado* genom tvåtusen alnars tvärbrandta klippor bör vara uphöjdt och skiljdt ifrån hela den öfriga förförda menskligheten? Lagen, ropar ni, Lagen skall ensam göra alt detta. Det är godt; men denna Gudomliga Lag, hvilken skall göra den? — Jag ser väl at ni sinäler vid denna fråga, och at ni tror Er känna den Mannen helt noga. Tvifvelsutän är det denna samma Lag, efter hvilken ni en gång ämnar *Reducera 9 tiondedelar af hela Styrelse-verket, och i det ställe styra Landet genom ett enda Cancelli för en enda evigt klar och viss Constitution*. Som detta tvifvelsutän sker så snart ni en dag blir utnämnd till Premier-Minister, så recommenderar jag mig till des i Er gunstiga åtänka och Ert mäktiga beskydd.

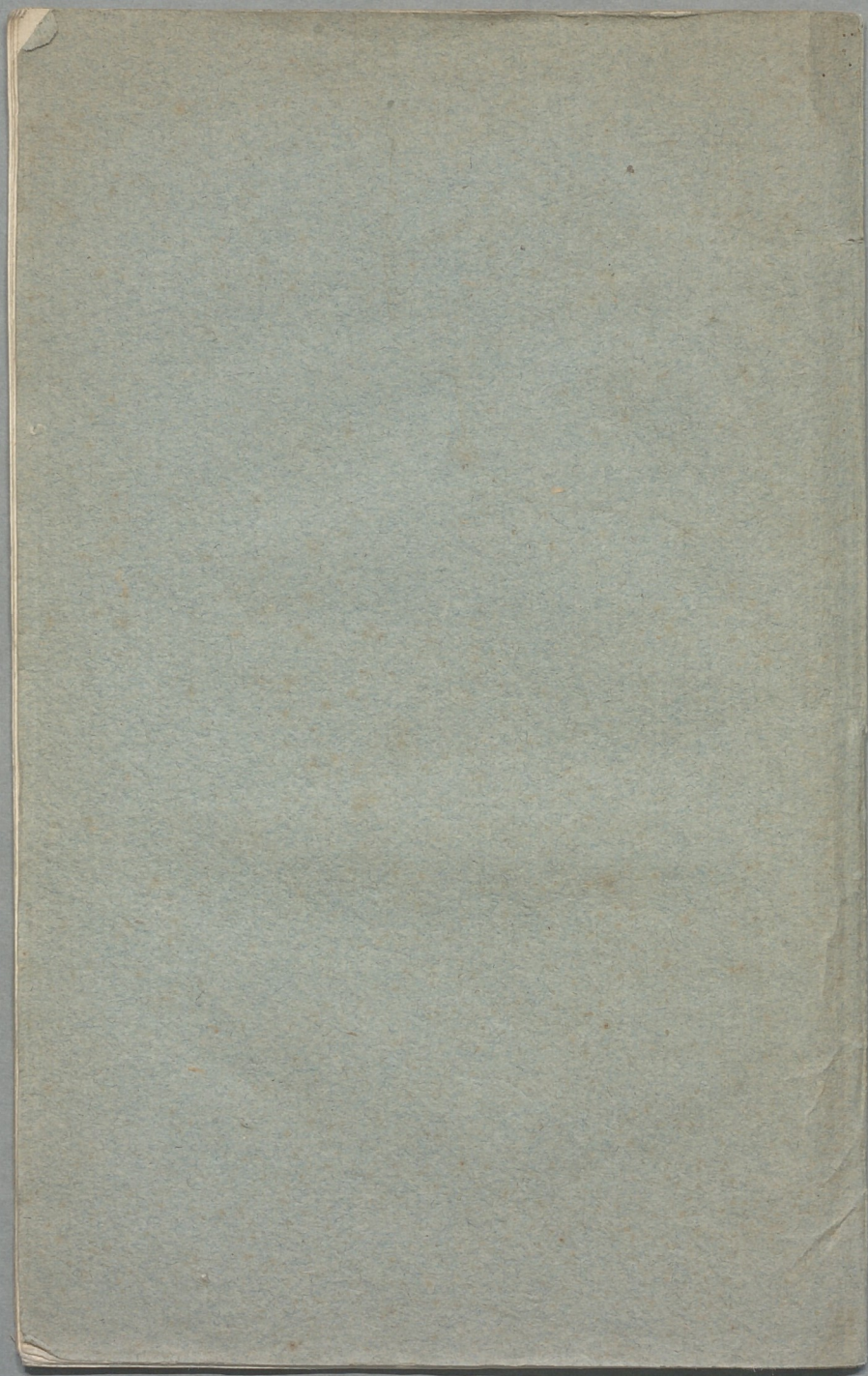
Apro-

Apropos M. H. Ingenting bevifar bättre än priset på Edra skrifter *at alt gäller hvad det kan gälla*. Men som ni är gjord at uplysa oss i alt, torde man likaså en dag genom Edra arbeten öfvertygas om Er andra stora Grundsats: *at alt faller till hvad det kan falla*. Farväl min värdaste Herre. Jag önskar Er af alt hjerta det som hos en Författare icke just är det *Enda Nödvändiga* men det *Högst Nödvändiga*, och hvilket man ej alltid har; då man tror sig raisonnera som starkast i Financerne.

www.books2ebooks.eu